

Krajské kolo školního časopisu roku 2016

foto: Mgr. Lada Flachsová

V pátek 15. dubna jelo pět

Vojenský historický ústav

Dne 18. března se třídy 9.B a 9.C vydaly na návštěvu Vojenského historického ústavu na pražském Žižkově. V 8:30 jsme se sešli na nádraží, odkud jsme vyrazili směr Praha. Z Masarykova nádraží jsme se pak vydali k samotnému VHÚ. Cesta nám sice chvilku trvala, ale nohy nám našťásti neupadly. Žádné vstupné se do muzea neplatilo, takže jsme jen vešli dovnitř, odložili si batohy a mohli jsme začít procházet jednotlivé expozice. Pan učitel Špecián nám k tomu poskytl komentář, takže jsme se dozvěděli i něco navíc. V první části jsme se dostali do kinosálu, který byl vybaven dobovými sedačkami. Viděli jsme tam i několik krátkých filmových ukázek, a pak jsme poodešli dál. To už jsme si mohli jednotlivé místnosti procházet v podstatě sami. Viděli jsme desítky zbraní, uniforem, a podobných věcí. Výlet se nám velmi líbil a hodně jsme se toho dozvěděli.

autor článku:
JAN SPURNÝ
třída 9. C

vybraných redaktorů našeho školního časopisu spolu s paní ředitelkou na vyhlášení krajského kola soutěže Školní časopis roku. Vyhlášení se konalo v budově Vyšší odborné školy publicistiky v Praze. Ještě před úvodním přivítáním redaktorů, zastupujících soutěžící časopisy, se všichni rozdělili k workshopům. Zároveň všichni dostali poukaz na svačinu. Po úvodu již mohly workshopy začít. Každý redaktor mohl jít na dva. Na výběr byly například Improvizace, Moderování, Tvorba příběhu, a další. Po prvním workshopu proběhla svačina. Každý dostal po předložení poukazu

Seminář Terezín

Ve dnech 21. a 22. dubna se konal seminář v Památníku Terezín. Semináře se zúčastnili žáci z 8. - 9. ročníku. Po příjezdu do Terezína jsme měli půlhodinový rozchod po náměstí města. Terezín byl původně pevnost postavena Josefem II. v 18. století. Pojmenován byl po jeho matce Marii Terezi. Za 2. sv. války ho nacisté využili k vytvoření GHETTA, tedy jediného místa na našem území, kde Židé museli žít. Terezín sloužil opravdu pouze jako koncentrační tábor, nikoli vyhlazovací tábor, ale i tak zde zemřelo více než 32 tisíc lidí. Terezín se v době války dělí na židovské ghetto, což je město Terezín samotné, také se mu říká Velká pevnost, a na Malou pevnost, což bylo vězení pro politické vězně, odbojáře a Židy, kteří v ghettu vykonali nějaký přestupek. Židé na tom byli v Malé pevnosti nejhorší - měli nejhorší životní podmínky. Ale bídě byly i podmínky pro politické vězně. Často zde umírali lidé na nemoci zapříčiněné velice špatnou hygienou a nedostatkem potravy. Byly zde vězněny i slavné osobnosti (malíři, hudebníci, spisovatelé,...), ale i Milada Horáková, která byla

VZDĚLÁVACÍ SEMINÁŘ V TEREZÍNĚ

Měli jsme možnost se zúčastnit dvou denního vzdělávacího semináře pro studenty

ČTĚTE NA STRANĚ 3

bagetu, vodu a sušenku. Po svačině začal další workshop. Nakonec jsme se dočkali očekávaného vyhlášení. Soutěžilo se v kategoriích: 1. stupeň, 1. a 2. stupeň, samotný 2. stupeň a to v jednotlivých krajích. Náš časopis si z Prahy přivezl Zvláštní cenu poroty v kategorii 1. a 2. stupeň.

KAMARÁDSTVÍ

Co pro nás znamená přátelství? Příběhy žáků druhé a třetí třídy.
ČTĚTE NA STRANĚ 5-6

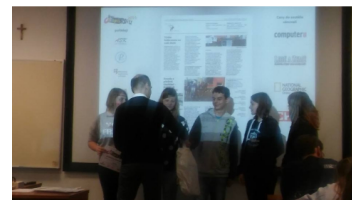

foto: Mgr. Lada Flachsová

autor článku:
LUKÁŠ PROCHÁZKA

autor článku:
JAN SPURNÝ
třída 9. C

foto: Matěj Piller

odsouzená za odboj. Velitel Malé pevnosti, Jökl, chtěl povýšení, a tak se rozhodl, že věznic musím mít větší úmrtnost, zhoršil tedy životní podmínky a ke konci války chtěl vybudovat dokonce plynovou komoru, ale to již nestihl. Pod Terezínem se nacházel důl Richard, ve kterém umírali další vězni na přepracování. I přes tyto hrůzy odtud lidé nechtěli dít - na východ, protože dál už je čekala pouze jistá smrt. Většinou byli převezeni transportem do vyhlazovacího tábora Osvětimi. Do Terezína byli transporty dopravováni Židé nejen z Protektorátu Čechy a Morava, ale i z Rakouska, Slovenska, Maďarska, Holandska, Německa nebo Dánska. S pojmem Žid to bylo po celou válku také složité, protože určení, kdo je a kdo není Židem určovaly norimberské rasové zákony, takže Židem byl i ten, který už se k judaismu nehlásil, byl ateistou nebo se hlásil k jiné víře, ale měl židovské

foto: Matěj Piller

prarodiče. V rámci semináře jsme si tedy prošli bývalé židovské ghetto, kde jsme navštívili modlitebnu, krematorium, hřbitov, a třeba i zrekonstruovanou ubikaci. Prošli jsme se také po Malé pevnosti, kde jsme viděli místnosti, kde byly i desítky lidí pospolu i v minimálním prostoru a samotky. Odlehčením pro nás byl průzkum strašidelného podzemí, které se nachází pod celým Terezínem. Určitě doporučujeme návštěvu tohoto místa, protože by jsme si měly stále připomínat ty chyby, které v historii lidstvo vykonalo a neměli bychom jít v jejich stopách, ale poučit se z nich.

autor článku:
KRISTÝNA ŠEMLEJOVÁ
třída 9.B

autor článku:
KRISTÝNA WENZLOVÁ
třída 9.C

Minirozhovor s panem učitelem Karlem Speciánem: přednáška holocaust

foto: Miriam Mouryc - Internet

1. O čem daná přednáška byla?

Šlo spíše o seminář, který řešil otázku, kde mohou učitelé čerpat informace pro své hodiny, odkazy na dokumentární filmy nebo výpovědi obětí - přeživších.

2. Co vás zaujalo?

Zajímavé bylo pozorovat rozdílnost podání tématu u každého řečníka. Například řečník, který pocházel z Terezína a byl velmi vzdělaný v tématu, měl velkou míru skromnosti, tudíž působil lehce zmateně nebo neprofesionálně. Ale každý

něčím obohatil.

3. Co jste nevěděli?

Věděl jsem o databázi, která poskytuje všemožné informace, ale nevěděl jsem o hloubce propracovanosti těchto databází. Dále mě překvapilo, že i zahraniční celosvětové databáze se překládají do češtiny za účelem jednoduchosti používání.

4. Bylo to pro vás přínosem?

Určitě je dobré udělat si obrázek o situacích z více výpovědí. A také jsem se dozvěděl velmi zajímavé metody, jak přinést nové informace o tomto období žákům.

Zaujala mě i kvalita a osobnosti řečníků, protože pointa byla stejná, ale podání se člověk od člověka velmi lišila.

autor článku:
MATOUŠ KMET
třída 9.C

Rozhovor s Jerryem z Floridy

Jak se jmenuješ? **Jerry**
Odkud pocházíš? **Z Floridy**
Proč jsi sem zavítal? **Moje maminka tu má příbuzenstvo. Přiletěli jsme do Čech asi na měsíc.**
Jaká byla cesta? **Cesta byla dobrá, sice nám ztratili kufry, ale jinak byla dobrá.**
Jak dlouho trvala cesta? **Devět hodin.**

Jak na Tebe Milovice působí? **Je to staré město, je z něj cítit hodně historie.**
Máme tu odlišný styl výuky než ve škole u vás na Floridě? **V Americe nemáme moc gramatiku, zeměpis nebo přírodopis. I v matematice se společně učíme jen základy a zbytek se učíme sami.**
Navštívil jsi tady u nás vše, co jsi chtěl? **Budu tu dva týdny a ještě něco bych chtěl vidět.**
Už jste byli na horách, v Praze a vyděli jsme hodně hezkých věcí. **I výstavu Titaniku.**

Jak se žije tady a jak u Vás? **Je životní styl jiný? Např. jdeme do školy, píšeme úkoly a pak jdeme ven s kamarády. Já se učím doma a studuji formou domácí školy. Teď mám spoustu**

úkolů, ale jinak je to stejné. Máte nějaké tradiční jídlo nebo jiné tradice? **Já si nemyslím, že by to bylo jiné, než tady.**
Líbí se ti Halloween? **Já to nedělám pro ty bonbóny, jen chodím převlečený. Pak si můžu nechat kostým a prodávám bonbóny pro mé kamarády.**

autor článku:
KRISTÝNA ŠEMLEJOVÁ
třída 9.B

autor článku:
MARKÉTA KOŠÁTKOVÁ
třída 9.B

autor článku:
KRISTÝNA ŘÍHOVÁ
třída 9. B

Rozhovor s paní učitelkou Pavlou Vojtkovou o přednášce na téma Holocaust

foto: Mgr. Jana Třetinová

takovém myslíte? Divím se, že někdo tvrdí, že žádný holocaust nebyl. Je to neucta vůči obětem i přeživším.

autor článku:
KRISTÝNA ŠEMLEJOVÁ
třída 9.B

autor článku:
MARKÉTA KOŠÁTKOVÁ
třída 9.B

Kdo všechno se zúčastnil semináře? Kolegové z naší školy, ale i z jiných škol. Seminář organizovala paní učitelka Jana Třetinová, která je absolventem seminářů Památníku Terezín.

Jaký je váš názor na téma HOLOCAUSTU? Tohle téma by nikdy nemělo zmizet z učebnic dějepisu a jsem ráda, že se neustále probírá a žáci by si měli uvědomit, že žijí v lepší době a relativně klidné části světa.

Chtěla byste se třeba i na jeden den přesunout do této doby a pokusit se žít jako oni? Ne, nikdy.

Co si o holocaustu jako

Anketa mezi prvňáky a druháky naší školy

Celkově jsme vyzpovídaly deset dětí.

1) Kam jsi chodil do školky?

- a) MŠ U Broučků: 4
- b) MŠ U dvou veverek: 1
- c) MŠ Kostička: 1
- d) MŠ Sluníčko: 2
- e) Nechodil/a jsem do školky v Milovicích: 2

2) Líbí se ti na naší škole?

- a) velmi: 10
- b) je to tu dobrý: 0
- c) ujde to: 0
- d) moc ne: 0
- e) vůbec: 0

3) Máš ve třídě hodně kamarádů?

- a) ano: 10
- b) ne: 0
- c) Vykríkujes často a zlobíš paní učitelku?

- a) často: 2
- b) občas: 1
- c) někdy: 2
- d) jen výjimečně: 1
- e) nikdy: 4

5) Už jste dostali jako celá třída poznámku nebo jiný kolektivní trest?

- a) ano: 7
- b) ne: 3
- c) Máš rád/a vaší paní učitelku?

- a) Ano, moc: 9
- b) Moc ne: 1
- c) Vůbec: 0
- 7) Chutná ti jídlo ze školní jídelny?

- a) Ano, hodně: 1
- b) Ano: 2
- c) Jen někdy: 6
- d) Skoro vůbec: 0
- e) Ne: 1

8) Používáte v hodinách aktivně tablety?

- a) Často: 0
- b) Občas: 2
- c) Někdy: 0
- d) jen výjimečně: 6
- e) Nikdy: 2

9) Používáte v hodinách aktivně interaktivní tabule?

- a) Často: 9
- b) Občas: 1
- c) Nikdy: 0

autor článku:
KRISTÝNA WENZLOVÁ
třída 9.C

autor článku:
KRISTÝNA ŘÍHOVÁ
třída 9. B

Terezín - vzdělávací seminář

foto: Matěj Piller

foto: Matěj Piller

Dne 21. a 22. dubna 2016 se žáci naší školy zúčastnili vzdělávacího semináře v ghettu Terezín. V tomto zajímavém městě jsme se zdrželi i přes noc. Spali jsme v bývalých kasárnách, což bylo trochu strašidelné. Nyní je z těchto kasáren opravená ubytovna a v prvním podlaží se nalézá výstava. Tato výstava je na téma: Umění v ghettu, takže jsme mohli vidět návrhy kostýmů i různé spisy, či hry, které se třeba hráli. Dále jsme mohli vidět výtvarná díla, různé obrazy zachycující život v ghettu a nebo notové zápisy. První den jsme si hned po příjezdu šli prohlédnout náměstí. Po

úvodní přednášce jsme se přesunuli do jídelny, kde jsme dostali výborný oběd. Odpoledne jsme navštívili Tereziňské muzeum a také jsme se zúčastnili komentované prohlídky města. Pro příchodu z prohlídky jsme se navečeřeli a podívali jsme se na film Poslední motýl, který byl velmi napínavý a dobře vystihoval život v ghettu. Po tomto filmu jsme se umyli a šli jsme spát. Druhý den jsme se po snídani vydali do podzemních chodeb, které v Tereziňce jsou. Mně osobně se tato prohlídka líbila nejvíce, protože jsme dostali i svíčky a chodili jsme v těch chodbách se svíčkami. Jeden

foto: Jiří Tesař

úsek jsme šli úplně poslepu. Po návratu z prohlídky jsme došli na Malou pevnost, kde jsme měli další prohlídku. Zde jsme viděli, jak vězni doopravdy žili a dokonce jsme si mohli zkusit být na pár sekund na temné samotce, kde nebylo žádné okno. Všichni do jednoho jsme si uvědomili, jak byla tato doba strašná. Po skončení této prohlídky jsme se vrátili zpět na hotel, abychom se naobědvali. Po obědě jsme se sešli v jedné místnosti, abychom zhodnotili celý seminář a jeli jsme domů. Tento seminář byl velmi

zajímavý a poučný, protože jsme vše viděli na vlastní oči a zjistili jsme nějaké zajímavosti, které bychom v učebnicích dějepisu nenašli.

autor článku:
MARKÉTA KOŠÁTKOVÁ
třída 9.B

Rozhovor s vítězkami školního kola recitační soutěže.

foto: Mgr. Jana Třetinová

Naše škola každý rok pořádá školní kolo recitační soutěže pro první i druhý stupeň. Ani tento rok nebyl výjimkou. V kategorii první stupeň (3. - 5. třída) se na prvním místě umístila žákyně 3.C, Andrea Kroupová. Kategorii druhý stupeň vyhrála Katrin Schmitová z 8.A. S oběma dívkami jsme udělali malý rozhovor a vy si ho teď můžete s chutí přečíst.

Rozhovor s Katrin Schmitovou:

Už jsi se někdy zúčastnila recitační soutěže?

Ano, v minulém školním roce jsem se také zúčastnila.

Proč jsi se do soutěže přihlásila?

Chtěla jsem to zkusit znovu a

dokázat si, že to v loni nebyla jen náhoda, když jsem také vyhrála.

Byla jsi nervózní?

Ani moc ne.

Byla jsi překvapena, když jsi vyhrála?

Rozhodně, moc jsem v to nedoufala.

Jakou báseň sis vybrala a kdo je jejím autorem?

Vybrala jsem si báseň od Josefa Sadílka - Slunce v kaluži.

Těšíš se na okresní kolo?

Moc ne, protože tam jedeme vlakem a budu muset brzo vstávat.

Budeš přednášet stejnou báseň nebo si vybereš jinou?

Ne, budu přednášet stejnou báseň jako ve školním kole.

Věříš ve svůj úspěch na okresním kole?

Ne tolik, ale ano. Rozhodně se někde umístím. (smích)

autor článku:
VALÉRIE BUDSKÁ
třída 9.A

Rozhovor s mladičkou Andreou Kroupovou ze 3.C.

Proč ses přihlásila?

V recitování jsem si jistá a zároveň mě baví. Takže to byla jasná volba.

Jakou báseň sis vybrala a kdo je jejím autorem?

Vybrala jsem si Uspávanka se sněhem a krásnou paní od Jana Skácela.

Už jsi se někdy zúčastnila recitační soutěže?

Ano, ale nevyhrála jsem.

Skončila jsem druhá.

Byla jsi nervózní?

Byla jsem nervózní, ale ne tak, aby mě to ovlivnilo.

Jaké pocity jsi měla, když ses dozvěděla o své výhře?

Cítila jsem se báječně, byla nadšená.

A co okresní kolo. Těšila ses?

Ano, byla to pro mě nová zkušenost.

Jakou básničku sis připravila?

Měla jsem stejnou básničku. Nebylo zapotřebí ji měnit.

Co se ti líbilo na okresním kole?

Hodně věcí. Mohla jsem si poslechnout i ostatní soutěžící a to se mi líbilo nejvíce.

A jak jsi dopadla?

Nevím přesné umístění, ale vím, že jsem nepostoupila do krajského kola.

Přemýšlíš o možné účasti v příštích letech?

Určitě.

Kdo ti byl největší oporou?

Hodně lidí mě podporovalo, ale nejvíce moji rodiče.

Děkuji za rozhovor a hodně štěstí do budoucna.

Pokud vás rozhovory zaujaly nebo se staly inspirací, neváhejte a zkuste své recitační štěstí příští školní rok. Možná se vítězem stanete právě vy.

autor článku:
VALÉRIE BUDSKÁ
třída 9.A

Den Země

foto: Mgr. Jana Třetinová

Během středečního Dne Země byly naším tématem fyzikální vlastnosti vody. Přípravě jsme věnovali docela dost času, abychom vytvořili dva programy - uvnitř školy - pro případ deště a venku, pokud by bylo pěkné počasí. Počasí se později ukázalo jako problém, zvláště pro nás, kteří jsme seděli na stanovišti, kde nám byla poměrně zima. Vítr nám neztrpčoval jen přípravu, kdy nám materiály létaly všude kolem, ale také prezentaci. Čím více foukalo, tím více slov ve větru zaniklo, tudíž jsme museli neustále zvyšovat hlas. Ovšem o to příjemnější byl čaj, který byl k dispozici a za který škole děkujeme.

Ve čtvrtek se konal Den Země pro první stupeň, který byl trochu improvizovaný, protože se musely na poslední chvíli vynechat určité části prezentace z důvodů obtížnosti. Nic se nebudovalo, narodil od aktivit, které byly připraveny pro druhý stupeň. Čím menší děti, tím větší zájem byl o to nás poslouchat. Nebo to tak aspoň vypadalo. I

foto: Mgr. Jana Třetinová

pro nás bylo velkým překvapením, že děti byly schopny zodpovědět téměř všechny otázky určené druhému stupni. Celkově bych Den Země zhodnotil jako přínosný a smysluplný, protože i já jsem se dozvěděl během přípravy spoustu nových informací.

Sedmáci místo plnění úkolů uklízeli bývalou obec Mladá a začali s čištěním okolí rybníka.

autor článku:
MATOUŠ KMET
třída 9.C

Anglické divadlo

Divadlo se uskutečnilo v naší školní tělocvičně. Přijeli za námi anglicky mluvící herci, kteří nám vyprávěli příběh z běžného života. Bylo dobré, že na nás mluvili jen anglicky a také, že nás do jejich příběhu zapojovali. Samotný příběh byl o dvou nejlepších kamarádkách. Jedna byla šprtka a celkem ošklivá. Druhá měla být krásná a ne moc chytrá. Jednoho dne se měla uskutečnit soutěž Miss Jeans a ta hezká se jí chtěla zúčastnit. Ale nechtěla jít sama, a tak se snažila přemluvit tu ošklivou. Nakonec se jí to podařilo, ale méně hezká kamarádka musela sehnat nějaké jeany. Hezčí z dívek slíbila, že jí ty jeany koupí, a tak si tedy vybírala. Nemohla si vybrat, protože jí

jedny byly moc velké a druhé malé. Protožádaly prodáváče, aby jim pomohl. Změřil ji a dal na výběr z tmavých a světlých. Nakonec se rozhodla, že si jedny zkusí. Přesně ty seděly jako ulité. Dalším problémem bylo, že neuměly tancovat, ale naučily se to a nakonec se to divákům líbilo. Méně hezká kamarádka se prodáváči moc líbila, ale on se líbil té bohaté a hezcí z nich. Nejdříve se na svou kamarádku zlobila, ale nakonec se umoudřila. Vystoupení bylo sranda a velmi povedené.

autor článku:
MARKÉTA KOŠÁTKOVÁ
třída 9.B

Čarodějnický slet a Noc s Andersenem

Jako každý rok se i letos konal čarodějnický slet, který opět pořádalo dětské zastupitelstvo. Případl na pátek 29. dubna. Začátek byl v 15 hodin. Pořádaly se různé čarodějné soutěže, jako slalom na koštěti, skákání v pytli, prolézání tunelem, strašidelný sklep a jiné. Na každého, který úspěšně zdolal všechny úkoly, čekala menší odměna. Dalšími atrakcemi, které si mohl každý za menší poplatek vyzkoušet, byl třeba skákací hrad, měnič hlasu v podobě helia, nebo čarodějné dílny se zdobením perníčků. Během celého programu chodil návštěvníkům předvádět své umění kouzelník. V nabídce bylo i občerstvení-lektvary, očarovane bábovky, ale i chléb a špekáčky na pozdější opékání. To proběhlo v 17 hodin. Letošní čarodějnický slet se všem účastníkům moc líbil.

Noc s Andersenem se poprvé konala z noci 31. března na 1. dubna roku 2000. Konala se pouze v České republice, ale brzy se rozšířila i do Polska, Slovenska, Rakouska, Slovinska a Německa. Tato noc probíhala v knihovnách. Děti hromadně čtou, mohou si zahrát divadlo nebo sázejí Pohádkovníky, což je strom, který se sází během Andersenovské noci. A jak to vlastně probíhalo u

nás? Děti začínaly chodit od pěti hodin a v průběhu akce postupně navštívily různá stanoviště s pohádkami a úkoly. Nejprve jsme děti uvedli, seznámili je s příběhem a s tím, co vlastně budou dělat. Jejich úkolem bylo poskládat děj pohádky. Všem dětem to velmi šlo a aktivně se zapojovaly. Celý program končil v osm hodin. Poté děti mohly jít domů nebo směly přespat ve škole. My si vybrali tu druhou možnost. Spali jsme ve škole. Nám devátákům se moc spát nechťelo, večer jsme poslouchali písničky a koukali na filmy. Asi kolem třetí hodiny jsme se rozhodli, že půjdeme spát, ale téměř nikdo nemohl usnout, a tak jsme si povídali. I když jsme se pořádně nevyspali, byla to fajn noc a všichni jsme si ji užili.

autor článku:
NATÁLIE LAJNEROVÁ
třída 9.A

autor článku:
LUKÁŠ PROCHÁZKA

autor článku:
JAN SPURNÝ
třída 9. C

Jom ha Šoa

foto: Mgr. Pavla Vojtková

foto: Mgr. Pavla Vojtková

Jedenáctého ročníku Jom ha Šoa - Dne vzpomínání na oběti holocaustu se zúčastnili i sedmáci naší školy. Na náměstí Jiřího z Poděbrad v Praze se aktivně 5. května 2016 účastnili veřejného čtení obětí holocaustu. A zhostili se toho s úctou a pokorou. Všechny do jednoho nás přemohla tréma, abychom jména obětí nezkomolili a

důstojně uctili jejich památku. Připomeňme jména obětí holocaustu z našeho města - rodina Geigerových - Adolf, Růžena, Viktor, Otto. Jediná z rodiny přežila Zdeňka Kolářová, rozená Geigerová.

Redaktoři 7. roč.

Práteleství

Žáci druhého a třetího ročníku se zamýšleli nad smyslem a hodnotou přátelství. Ty nejlepší práce si můžete přečíst zde.

Žádná radost se nevyrovná radosti ze setkání se starým přítelem, snad pouze ta z nově uzavřeného přátelství.
Rudyard Kipling

2. A

Moje kamarádka nosí brýle. Je příjemná a hodná. Jmenuje se Kája. Jsme spolu často. Dokonce i v mých snech. Jednou se mi zdálo, že se propadla pod námi země. Strašně jsme křičeli. Nemohli jsme ven. Čekali jsme, jestli nás někdo vytáhne. Čekaly jsme minutu, čekaly jsme hodinu. Čekaly jsme dvě hodiny. A pak Kája řekla: „A dost.“ Dali jsme se do křiku. „Pomoc! Pomoc!“ Najednou bylo strašlivě ticho. Až zašteká pes. My jsme se

hrozně lekly. Když šteká ten pes tak hrozně, tak jsme se bály, že skočí za námi. Kája si myslela, že by nás mohl vytáhnout. Já jsem tomu nevěřila. Kája si taky uvědomila, že to nepůjde. Napadlo nás, ale co kdyby měl pána, který by nás mohl vytáhnout. V tu ránu jsem se probudila. Byla jsem ráda, že to byl jen sen! **Míša** Je to holka. Jmenuje se Klára. Je milá a hodná. Má dlouhé vlasy a krásně hnědé oči. Tak to je moje kamarádka. Poznaly jsme se ve školce. Teď už chodíme do školy. Spolu se vidíme skoro každý den. Často spolu chodíme na procházky. Při jedné toulce se před námi najednou objevil starý dům. Vlezly jsme do něj. Byla tam tma. Slyšely jsme po hmatu. A najednou se před námi objevila klika. Zatahly jsme za ní. Byla to obrovská brána. Strčily jsme do ní, ale to jsme neměly dělat. Ocitly jsme se v džungli. Nevěděly jsme, co

máme dělat, ale dostala jsem nápad. Nic nepokazíme, když půjdeme rovnou za nosem. Šly jsme tedy rovně. Najednou se před námi objevila velká mušle. Otevřely jsme ji a v ní byl modrý klíč. Uvažovaly jsme, k čemu asi bude. Přemýšlely jsme dlouho. Pak jsme dostaly nápad. Když je ten klíč modrý, proč by nefungoval k moři. Šly jsme tedy k moři. Plavaly jsme. A najednou začal ten klíč zářit, plavaly jsme hlouběji. Před námi byl zámek, strčily jsme do něj klíč. Pootočily jsme. A najednou se před námi objevila cesta. Šly jsme rovně a ocitly jsme se zase doma. **Nanyňka** Jmenuje se Lucka. Má dlouhé vlasy. Je milá, chytrá a spravedlivá. Maluje si. To se mi líbí. Jsme spolu opravdu často. Hrajeme si, malujeme si a čteme si. Když jsme spolu byly naposledy v knihovně, bylo tam ticho, že by bylo slyšet špendlík spadnout.

Najednou jsme zaslechly ránu. Ozývalo se to z jedné poličky na knížku. Obě jsme se bály. Vůbec jsme se nehýbaly. Najednou jsme zaslechly potichoučké krůčky. Pořád jsme se bály. Nakonec jsme sebraly odvahu a potichu jsme šly vpřed. Šly jsme velmi potichu. Najednou jsme se zastavily. Ale co to? Už jsme nic neslyšely. Pak mi Lucka řekla: „Mám toho dost! Jdeme! Přece nebude pořád čekat!“ Já jsem jenom kývla hlavou. A Lucka zavelela. „Jdeme!“ Tak jsme tedy šly. Pak jsme před sebou uviděly maličkého mužika. „Ahoj!“, řekl mužik. „Jsem Knihovniček.“ Koutky jsme se na sebe. Pak Knihovniček promluvil: „Řeknu vám, to je práce. „A co?“, zeptaly jsme se. „Já totiž opravuji chyby spisovatelů.“ „Aha“ To nás docela překvapilo. **Nela**

2. A

Mou kamarádkou je spolužačka Kája. Hned ji určitě mezi ostatními děvčaty ve třídě poznáte. Má hnědé oči. Je srndovní. Nosí často šaty. Jsme spolu velmi často. I o prázdninách. Při posledním setkání nás překvapil malý pejsek. Radostně na nás vyskočil z křoví. Strašně jsme se lekly. Kája leknutím

vyskočila. Já se začala strašně smát, protože to byl jenom malý pes. Usoudily jsme, že se asi někomu ztratil. Soudily jsme správně. Za tím psem šel myslivec a volal. „Punto!“ Tak jsme se dozvěděly, jak se ten pes jmenuje. Začaly jsme volat. „Tady je Punto!“ Myslivce nám poděkoval a odvedl si Puntu. Byly jsme

rády, že pejsek našel svého pána. **Natálka** Tomáš je můj kamarád. Je velmi srndovní. Chodíme spolu často na hřiště. Včera jsem byl na hřišti sám. Netrvalo dlouho a přišel kluk. Přidal se ke mně. Jmenoval se Láda. Ale musel jsem myslet na Tomáše. Bude se mu Láda taky líbit? Hned druhý den

jsem se chtěl seznámit. Šel jsem s ním do lesa. Bylo ticho. Nikdo nemluvil. Ale dostal jsem nápad, že vlezeme na strom. Na stromě byla pěkná skryš. Hned jsme spolu začali vymýšlet, jak ji vylepšíme. Dohodli jsme se, že to bude jen naše tajemství. A bylo jasné, že Láda už patří k nám. **Radek H.**

Práce 2. B a 3. B

2. B

Byl jednou jeden kluk. Ten kluk se jmenoval Říša. A Říša měl moc rád zvířata. Jednou když jeli do divadla, Říša viděl poraněného ptáčka. Říša řekl: „mami, počkej“, protože jeli na kolech. Maminka na něj počkala. Říša mamince ptáčka ukázal. Maminka s Říšou jeli domů. Doma Říša vzal krabici od bot. A udělal z ní postýlku. Maminka mu s tím pomohla. Říša ptáčka léčil. Když se ptáček uzdravil, Říša ho vypustil. Ptáček odletěl pryč. Říšovi se stýskalo. Po dvou dnech se ptáček vrátil. Ale byl tam ještě jeden ptáček. Ti ptáčci se milovali. Na našem stromě si udělali hnízdo a měli ptáčátka. **Kristýna Slabá** Byla jednou jedna liška a ta

liška byla smutná. Protože neměla žádné kamarády. A tak se jednoho dne vydala hledat. Nejdřív hledala v lese. Ale tam nebyli. A tak šla dál. Až došla na mytínu. A tam také nebyly. Tak šla a šla, až došla na skálu. Tam byly jiné lišky. Ale ona se bála s nimi skamarádřit. A nevěděla, jestli jí to dovolí. Tak se přiblížila, ale ne moc hodně. Ale na druhý pokus se jí to podařilo a skamarádili se kvůli tomu, že se sobě líbily. **Max Hubka** 3. B Stěhování Jednoho dne se kluk jménem Marek Černý přestěhoval z Prahy do Milovic. Když Marek viděl Milovice, tak se trochu zarazil. „Kde jsou metra, tramvaje a vysoké paneláky? Mami tady je to

divné, já chci zpátky domů.“ Ale maminka ho pokárala a řekla: „Marku není to divné, ale jen hezké a bez hluku.“ Marek přikývl a šel do jeho nového bytu. „A teď si musíme vybalit, babička už nám to tu přichystala.“ Řekla maminka a usmála se na Marka. Za pár dní šel Marek poprvé do školy. Těšil se, ale měl i strach, jestli se mu tam bude líbit. Ale když Marek přišel do třídy 3. B, tak se mu tam moc líbilo a za pár dní si tam našel dva kamarády. Jeden se jmenoval Jáchym a druhý Vlasta. Brzo si našel i kamaráda Marka Zapletala a byli nejlepší kámoši až dodnes. **Eliška Švárová** Čtyři kamarádi Byli jednou kamarádi a hodně se kamarádili. Jmenovali se

Jáchym, Vlasta, Michal a Marek. Někdy se pohádali, ale potom se spřátčili, aby zase byli kamarádi. Vždy se snažili získat to kamarádství. Skoro vždy si pomáhali a to mě těšilo. Bavili se hodně a tak to bylo veliké přátelství. Jednou se Marek musel odstěhovat. Přátelé vymýšleli, jak udělat, aby se Marek neodstěhoval. Marek to nevěděl, protože se bavili stejně. Byl chytrý a po čtrnácti dnech zjistil, co mají kamarádi za lubem. Ale dělal, jako že nic. Asi po dvou měsících se Marek musel odstěhovat a dostal nápad, že koupí fíkus a vždy,

Práteleství od 3. B a 3. C

Dokončení 3.B

jak bude mít v nové škole volno, tak pojedete do Milovic a půjde do školy a tam se mohou vyfotit. Kamarádi zapomněli na svůj plán a Marek se odstěhoval. Marek Zapletal Jednoho dne jsem se probudila a jako každé dítě si něco přeji. A já si moc, moc přeji kamaráda. Vím, že každý by chtěl mít kamaráda. Je to jedno, jestli to je zvíře nebo člověk, hlavní je, že někoho máte. Já jediná nemám ve třídě kamaráda. A tak to začalo. Šla jsem první den do nové školy, všichni tam měli

nějakého kamaráda, kromě mě. A zvoní. „Co asi bude za hodinu?“ řekla jsem si. A paní učitelka mne uvedla. Zatím jsme si jenom povídali. A pak jsme měli přestávku a hned ke mně přišla holka, jmenovala se Natka Ročková a řekla mi, jestli nebudu její a já jsem na to řekla, že jo. A pak mě hned seznámila s její kámoškou. Jmenovala se Andrea, ale asi tak za týden jsem se dozvěděla, že se stěhuje. Moc mě to mrzelo. A naše kamarádství s Natkou se rozpadlo. A tak nemám kamaráda. Začala třetí třída a tam jsem poznala Julču, protože si vedle mne sedla. A jsme kamarádky. **Kateřina Horčicová 3.C**

Práteleství je láska k někomu. Práteleství není, že se někomu vysmíváte, ale že k někomu něco cítíte. Práteleství je třeba rodina, kamarádství, prostě třeba když půjdete spolu ven nebo si pomáháte. Práteleství je láska, když k někomu něco cítíte. Největší práteleství je rodina. Práteleství je i třeba rande i třeba, když si s někým vyjdete. Rodina je prostě největší práteleství. Pro někoho je práteleství i ke kamarádům, ale pro někoho ne. Pavel Křáp To, co mám na svém práteleství s mou nejlepší kamarádkou Kiki Š. ráda je to, že naše shledání jsou vždy šťastná. A i když se rozhádáme, nevydržíme ani deset minut samy bez té druhé. Ale i když se odstěhovala, tak se naše

pouto práteleství nepřetrhlo a to na našem práteleství obdivuji. A věřím, že tohle je pravé práteleství a ne jen pár žvástů a lží a osobně věřím, že si to myslíte také, protože to cítím v hloubi své duše. **Andrea Kroupová** Jmenuju se Lucka, a mám kamarádku. Velice si spolu rozumíme, a mě to s ní baví. Třeba my se smějeme kvůli každý blbosti. Práteleství je jako něco dobrého, protože si pomáháme. Musíme si věřit. Musíme si pomoci jako třeba pomoci mu když myslí na něco zlého. **Lucka Vojtková**

Aby rybník byl zas rybník

foto: Mgr. Jana Třetinová

Během tohoto školního roku jsme v několika etapách upravovali okolí rybníka v bývalé obci Mladá. Navázali jsme tak na projekt našich spolužáků z Dětského zastupitelstva „Historii je třeba znát aneb památky zaniklé obce Mladá“. Projekt je realizován v programu Extra třída, kdy finance poskytuje Nadační fond Tesco. Dalším partnerem je EDUin. Podařilo se nám na realizaci projektu získat maximální výši grantu 30 000 Kč. Rybník patřil k centru zaniklé obce Mladá. Jeho část se nám dochovala do dnešní doby, stejně tak je stále patrná i hráz rybníka. Naším plánem bylo okolí rybníka zúšlechtit a zřídit přístupovou cestu k rybníku. V bezprostředním okolí rybníka jsme vysázeli keře dřinu, několik stromů starých odrůd jabloní a hrušní a také bahenní rostliny. Na hrázi rybníka jsme umístili čtyři dřevěné lavičky k odpočinku. Několik krmítek a budek se stane domovem pro ptactvo. Kromě toho si u rybníku můžete vyměnit či půjčit knihu z naší knihovničky. Na přístupové cestě jsme nechali umístit

foto: Archiv 7. B

infomační tabuli o historii Mladé, přímo u rybníku naleznete informace o projektu a také o některých tvorech a rostlinách, které se zde nacházejí. Na celé úpravě nám nejvíce dalo zabrat pokácení náletů a jejich uklizení. Bez pomoci našich blízkých a přátel školy bychom to nezvládli. Naše poděkování za pomoc na projektu patří našim rodinám, občanům Milovic, vedení naší školy, panu Boháčkovi (výroba knihovny, krmítko), Mirakulum (lavičky), panu Apoštolovi (lavičky, budky), IRE (tisk informačních tabulek), Vojenské lesy a statky (pan Prokop, pan Sluka), Městu Milovice (kácení a úklid náletů), panu Řehákovi (bahenní rostliny). Chválím své žáky za nadšení a

práci během celého projektu. Může se zdát, že už mají vše za sebou, věřte ale, že se stále co dva dny střídají v zalévání keřů a stromů v bývalé Mladé, vzdálené od Milovic cca 5 km. I děti dokáží velké věci!

V pondělí 27. června dopoledne představíme úpravy rybníka Vám, naši milí spolužáci a od 17.00 hodin bude akce určena pro veřejnost. Budeme moc rádi, když nás přijdete se svými rodiči, blízkými, známými podpořit.

7. B a Jana 1/3

autor článku:
JANA TŘETINOVÁ

Expedice Karakoram

Expedice Karakoram je soutěž pro všechny mládežnické či skautské oddíly a školy. Akce je vhodná pro odvážlivce, kteří se nebojí výšek a nového dobrodružství. Soutěží se v týmech, jedno jakého věku,

pouze účastník musí být starší dvanácti let. Za účelem co nejúspěšnější reprezentovat školu, byli vybráni sportovně zdatní odvážlivci. Po krátkých rozhovorech s účastníky expedice, jsem došla k názoru,

že se jim celý program líbil a klidně by si to zkusili znova. Pokud se naše škola bude účastnit Expedice Karakoram i příští rok a bude mít stejně nadšené účastníky, můžeme doufat ve stejný nebo ještě lepší výsledek než letos. Karakoram probíhá po celé České Republice. V Praze,

Olomouci, či v Brně a v dalších velkých městech. V celé České republice soutěžilo 65 týmů, z nichž se naše škola umístila na krásném 9. a 20. místě. **Valča Budská**

Pyžamový den

Prvního dubna se ve škole uskutečnil „Pyžamový den“. Tento den jsme se učili úplně jiným způsobem. Každá třída byla rozdělena na několik skupinek a každou hodinu dělala něco jiného. Například 1. vyučovací hodinu měla jedna skupina matematiku, druhá český jazyk a další předměty. Po hodině se pracovní náplň změnila. Každý z učitelů připravil na konkrétní předmět pracovní list, který jsme měli vyplnit. Jediná hodina, při které jsme nedostali pracovní list, byla výtvarná výchova. Dostali jsme balónek a mouku. Měli jsme vymyslet, jak balónek

prostřednictvím mouky nafoukneme. Byl to úkol zaměřený na naši zručnost a trpělivost. Všichni přišli tento den v pyžamech, což bylo opravdu vtipné. O jedné hodině přišla paní učitelka a spočítala každému člověku ze třídy počet kusů pyžamového oblečení. Musel se vypočítat průměr kusů, protože v každé třídě byl jiný počet žáků a bylo by to nespravedlivé. Vítězem na 1. stupni se stala 3.B, na 2. stupni 9.B. Tyto třídy vyhrály týden bez klasifikace, takže nesměly psát v tomto období žádné testy. **Natálie Lajnerová**

Školní perličky

Přinášíme vám několik žákovských perliček ze školních lavic, které jsme nasbírali během hodin zeměpisu:

Atomium je Anatomium
Hornictví je "dolnictví"
Elektrárna, ve které se spaluje uhlí je "uhlárna"
Místo, kde se mele mouka je "moukárna".
Manželka sedláka je "sedlačka" (správně selka).
Póly jsou severní, jižní, západní a východní.
Město Petrohrad založil sv. Petr (správně car Petr Veliký).
Pancíř je nekov (správně brnění, zbroj).

Ve znaku Kanady je čtyřlístek (správně javorový list).

autor článku:
LUKÁŠ PROCHÁZKA

autor článku:
JAN SPURNÝ
třída 9. C

Pyžamový den

foto: Archív školy

Pokračování - Nakupujeme na internetu

Špatná kvalita zdaleka neplatí na vše, co je v Číně vyrobeno. Pokud vám nebude vadit dlouhá dodací lhůta, mnoho čínských e-shopů nabízí dopravu do Čech zdarma. A nakonec samozřejmě příznivá cena a rozsah sortimentu. Nejpopulárnější internetový obchod, který doručuje do

Čech zdarma a nabízí zboží všeho druhu je AliExpress, který je uživateli pozitivně hodnocen na 96%. Pokud máte chuť zkusit nákup přes takový e-shop, doporučuji nakupovat jedině tam, kde mají pozitivní hodnocení nad 90%.

Naši kluci se v krajském kole Poháru rozhlasu umístili v atletice na krásném třetím místě! MOC GRATULUJEME!!!

Nakupujeme na internetu

Tento článek se bude týkat čínských e-shopů a nejen jich. Nebudu mluvit o tom, co internetový obchod vlastně je. Budu psát rovnou o různých typech obchodů, jejich výhodách, či nevýhodách. Začneme ve světě. Nejznámějším a nejpopulárnějším je zcela určitě eBay a jeho velký konkurent, Amazon. Oba tyto obchody nabízejí velké množství zboží z USA a zbytku světa. Jste-li jeden z mnoha těch, kteří mají averzi k těmto obchodům z důvodu nebezpečí, máte strach, že nedostanete to, co jste si koupili a přijdete o peníze,

eBay vás nezklame. Vyznájí zboží z USA do Čech a zaručuje, že pokud nedostanete zakoupené zboží včas, kontaktujete je a vrátí vám veškeré vaše peníze. Obchodníka, který se vás pokusil oškubat, vyškrtnou z evidence a veškeré jeho obchody jsou tak u konce. Vyřešeno. Jaká opatření má pro nepoctivé obchodníky Amazon, nevím. Informace o způsobech dodání jsou však dohledatelné na jejich webu. A nyní už k samotné Číně. Proč nakupovat z Číny, která je proslavená nekvalitními produkty?

foto: Archív školy

foto: Archív školy

autor článku:
MATOUŠ KMET
třída 9.C

Vhodné oblečení do školy

Tento článek jsem si vybrala, protože jsem se s vámi rozhodla podělit o pár rad, jaké oblečení do školy vhodné je a v čem je lepší chodit třeba ven mimo školu. V dnešní době je mnoho stylů a je jen na nás, jaký si zvolíme. Všude po nákupních centrech je tolik obchodů s různými styly a značkami. Myslím, že styly by se neměly míchat dohromady. Některé kousky ani dohromady nejdou a přijde mi to jako modní pohroma.

Bod číslo jedna - nemíchat různé druhy oblečení k sobě. Jedná se třeba o sportovní oblečení ve spojení s oblečením do společnosti. Bod číslo dva - nemíchat oblečení s různými vzory, které nejdou k sobě. Například kostičky a proužky. Bod číslo čtyři - moc velká extravagance, ozdoby, potisky, šperky.

Vodácký kurz 9. tříd

foto: Archív školy

Naše vysněná škola by měla zvenku vypadat velmi staře a ztrouchnivěle. Ale to jen tehdy, pokud by zrovna nebyla neviditelná. Uvnitř by to však vypadalo moderně a každá třída by byla něčím unikátní. Tak například v učebně

hudební výchovy by nesměl chybět jediný hudební nástroj. Učebna na PC by měla být špičková. Nesměly by chybět výkonné počítače. Každý by si směl udělat svůj prostor tak, jak se mu líbí.

Turistický kurz 6. tříd

foto: Jana Třetinová

Projekt Inkluze

foto: archív školy

foto: Archív školy

Vysněná škola - pokrač.

A monitory by byly od firmy Samsung. Tělocvična - co největší. Obrovská. Taková, aby se do ní vešla nejméně tři hřiště. U ostatních učeben stačí, když budou jen moderní a velké. Každý žák by měl k dispozici našlapaný počítač hal3000 titan v každé učebně. Tak by měla vypadat naše vysněná škola :-). **Tomáš Janoud, Kryštof Kmet, Tomáš Jozífek**

Vhodné oblékání

Zvolte raději jeden kousek s potiskem nebo jednodušší oblečení doplňte třeba šátkem, či šperky. Bod číslo pět - lidé často nosí oblečení vhodné na vycházku do společnosti nebo ven.

autor článku:
NIKOLA ŠULKOVÁ
třída 9.A

